

Betænkning

over forslag til lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m.

(Afgivet af udvalget den 6. december 1968).

Udvalget har i 4 møder drøftet lovforslaget. Finansministeren har skriftligt besvaret en række spørgsmål fra udvalget, der er optrykt som bilag 1.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra

Brancheforeningen for Danske Sukkervare-,
Marcipan- og Chokoladefabrikker,
Chokolade- og Sukkervare-Branchens Fælles-Udvalg,

Dansk Iskremforening,

Dansk Kolonial-Grossist Forening,

Dansk Konfekturförening,

Foreningen af danske Importører i Chokolade- og Konfekturföreningen,

Foreningen af Chokolade- og Konfekturfabrikker med Detailudsalg,

Foreningen af danske Import-Agenter i Kolonialvare-Branchen,

Foreningen af Importører og Fabrikker af Jordnøddeprodukter til Konsum og Bageribrug,

Foreningen af Kolonial Grossister i København,

Grosserer Hénning Olsen, Chokolade Engros, Provinsens Is- og Konfekturförening og Sukkervarefabrikken PERELLY.

Ministerens kommentarer til de skriftlige henvendelser er optrykt som bilag 2.

Udvalget har diskuteret det forhold, at der af chokolademælk kun svares chokoladef afgift af det anvendte kakaopulver, medens chokolademælkpulver er beskattet af hele produktet. Ministeren har oplyst (jfr. svar på spørgsmål 7), at det har været drøftet med chokoladefabrikkerne, om det var muligt at beskatte chokolademælkpulver alene af indholdet af kakaopulveret, og at der var

enighed om, at det ikke indtil nu har været teknisk muligt at gennemføre en sådan ordning, bl. a. på grund af vanskelighederne ved importen af disse varer. Udvalget har taget dette til efterretning, idet man går ud fra, at der fortsat vil blive arbejdet med sagen, og at der, når spørgsmålet afgiftsteknisk kan løses, vil blive fremsat lovforslag til løsning af dette problem.

Idet udvalget ønsker at arbejde videre med afgiftsproblemerne i deres helhed, skal man med hjemmel i forretningsordens § 7, stk. 6, indstille til tinget, at udvalget vedbliver at bestå indtil samlingens slutning.

Finansministeren har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 2-11, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger. Ændringsforslagene er tiltrådt af udvalget.

Herefter indstiller et *flerstal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af finansministeren foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) stiller nedenstående ændringsforslag nr. 1 og indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af finansministeren foreslåede ændringer samt den af mindretallet foreslåede ændring. Mindretallet vil nærmere motivere sin stilling ved 2. behandling af lovforslaget.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kan ikke medvirke til forslaget gennemførelse. Socialistisk folkeparti har for folketinget i dette folketingsår

fremSAT forslag om en samlet analyse og revision af punktskatterne (forslag til folke-tingsbeslutning om nedsættelse af forbrugs- skatter fremsat den 11. oktober 1968) og må fastholde, at det er nødvendigt at be- tragte hele punktskatteområdet som en hel- hed, og da der kun er begrænsede mulig- heder for nedsættelse af disse afgifter, må nedsættelsen finde sted efter en helheds- vurdering. Det har ikke været muligt at betragte det foreliggende forslag som led i en samlet revision, og da mindretallet finder, dels at princippet i lovforslaget er betænke- ligt på grund af dets fordyring af de billigste varegrupper, dels at revisionen af dette om- råde ikke er det mest påtrængende, har mindretallet ikke kunnet medvirke til lov- forslagens gennemførelse. Mindretallet kan dog stemme for de stillede ændringsforslag nr. 1-11.

Ændringsforslag.

Af et *mindretal* (Egon Jensen, Lis Groes, Grünbaum, Ove Hansen, Hans Lund, Peter Nielsen og Kurt Brauer):

Til § 2.

1) I *stk. 1* ændres „6 kr.“ til: „5 kr.“.

Af *finansministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 7.

2) Efter *stk. 1* indsættes som nyt stykke:

„*Stk. 2.* Virksomheder, hvis salg af afgiftspligtige varer uden berigtigelse af afgift udgør mere end halvdelen af det samlede salg af afgiftspligtige varer beregnet efter engrosværdien, kan af toldvæsenet få tilladelse til at opføre den afgiftspligtige vægt efter reglerne i § 6. Tilladelsen er betinget af, at virksomhedens lokaler kan godkendes af toldvæsenet.“

Til § 12.

3) Paragraffen affattes således:

„§ 12. Virksomheder, der opgør den afgiftspligtige vægt efter § 6, skal føre et regnskab over tilgangen af uberigtigede varer efter § 5 og udleveringen af afgiftspligtige varer. Virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige varer, skal tillige føre et regnskab

over råvarer og fremstilling af afgiftspligtige varer.

Stk. 2. Virksomheder, der opgør den afgiftspligtige vægt efter § 7, *stk. 1*, skal føre regnskab over varer, der er tilført virksomheden fra andre registrerede virksomheder eller fra udlandet, uden at afgiften er berigtiget.

Stk. 3. Varer, som en virksomhed, der opgør den afgiftspligtige vægt efter § 6, modtager, uden at afgiften er berigtiget, skal lagermæssigt holdes adskilt fra virksomhedens beholdning af varer, hvoraf afgiften er berigtiget.

Stk. 4. Toldvæsenet fastsætter nærmere bestemmelser vedrørende de registrerede virksomheders regnskabsførelse.“

Til § 13.

4) *Stk. 1* affattes således:

„*Stk. 1.* Ved overførsel af afgiftspligtige varer mellem registrerede virksomheder efter § 5 skal der udstedes en faktura med oplysning om leverandørens og modtagerens navn og adresse, varens art, mængde og afgiftspligtige vægt. Det samme gælder ved udlevering af afgiftspligtige varer, der er fremstillet af virksomheden, eller som er tilført denne efter § 5, når virksomheden opgør den afgiftspligtige vægt efter § 6. Kopi af fakturaer skal opbevares af leverandøren i 5 år efter overførslen eller udleveringen af varerne.“

Til § 15.

5) *Stk. 1* affattes således:

„*Stk. 1.* Afgiften af den udlevering af varer, der i en måned er sket fra en virksomhed, som opgør den afgiftspligtige vægt efter § 6, skal være indbetalt inden udgangen af den følgende måned.“

6) *Stk. 2* affattes således:

„*Stk. 2.* Afgiften af den tilgang af varer, der i en måned er sket til en virksomhed, som opgør den afgiftspligtige vægt efter § 7, *stk. 1*, skal være indbetalt inden udgangen af den 2. måned efter varernes tilgang. Hvis der består et økonomisk interessefællesskab mellem en virksomhed, der opgør den afgiftspligtige vægt efter § 6, og en virksomhed, der opgør den afgiftspligtige vægt efter § 7, *stk. 1*, f. eks. således, at den

ene virksomhed er interesseret i det økonomiske udbytte af den anden virksomhed, kan finansministeren dog bestemme, at afgiften af varer, som den virksomhed, der opgør vægten efter § 7, stk. 1, har modtaget fra den pågældende anden virksomhed, skal indbetales inden udgangen af den måned, der følger efter varenes tilgang.“

Til § 26.

7) I *stk. 1*, nr. 2, ændres „§ 12, stk. 1 eller 2,“ til: „§ 12, stk. 1-3,“.

8) I *stk. 1*, nr. 3, indsættes efter „tilladelser efter“ ordene: „§ 7, stk. 2,“.

Til § 33.

9) *Stk. 1* affattes således:

„*Stk. 1*. Loven træder i kraft den 1. februar 1969.“

Til § 34.

10) *Stk. 1* affattes således:

„*Stk. 1*. Virksomheder, der er anmeldt for toldvæsenet efter lovbekendtgørelse nr. 373 af 6. september 1967 om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m., og som ved lovens ikrafttræden har lager af de i kapitel 1 omhandlede varer, skal, såfremt de registreres efter § 3 eller får tilladelse efter § 7, stk. 2, svare afgift efter denne lov ved varenes udlevering. Andre virksomheder, der er anmeldt efter nævnte lovbekendtgørelse, skal inden udgangen af maj måned 1969 indbetale et afgiftsbeløb på 6 kr. pr. kg af lagerbeholdningen.“

11) I *stk. 3* udgår „måned“, og i stedet for indsættes: „maj måned 1969.“

Bemærkninger.

Til nr. 2.

Ved ændringsforslaget åbnes der mulighed for, at virksomheder, der frivilligt registreres efter § 4, kan få tilladelse til at berigtige afgift på grundlag af udleveringen i stedet for efter tilgangen af afgiftspligtige varer, såfremt virksomhedens udlevering af varer i ubeskattet stand udgør mere end halvdelen af det samlede salg.

Man imødekommer herved et ønske fra importører af afgiftspligtige varer, der overvejende sælger til andre grossister. Når virksomhederne kan berigtige på grundlag af udleveringen, undgår de at finansiere afgiften af deres lagerbeholdning.

Til nr. 3-8.

Ændringsforslagene er en konsekvens af det under nr. 2 stillede ændringsforslag.

Til nr. 9.

Ændringsforslaget fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Til nr. 10.

Ændringsforslaget er dels en konsekvens af det under nr. 2 stillede ændringsforslag, dels stilles der forslag om, at afgiften af lagerbeholdningen ved lovens ikrafttræden skal indbetales i maj måned 1969.

Til nr. 11.

Ved ændringsforslaget er det foreslået, at vægtafgift, for hvilken der efter den hidtil gældende lov er stillet sikkerhed, skal indbetales i maj måned 1969.

Erik Hansen (Vejle amt).

Jørgen Jensen.

Hans Kjær,
formand.

Gerda Møller.

Jens Frandsen,
næstformand.

Anders Andersen.

Jens Peter Jensen (Sorø amt).

Niels Helveg Petersen.

Dagmar Andreasen.

Helge von Rosen.

Egon Jensen.

Lis Groes.

Grünbaum.

Ove Hansen.

Hans Lund.

Peter Nielsen.

Kurt Brauer.

Bilag 1.

Spørgsmål fra udvalget til finansministeren og ministerens besvarelser.

Spørgsmål 1:

Fra 1922 til 1955 var beskatningen af chokolade- og sukkervarer en ren værdibeskatning. Fra 1955 til nu har beskatningen været en kombineret vægt- og værdibeskatning, men dog således, at værdibeskatningen har været hovedelementet. På denne baggrund ønskes det oplyst, hvorledes en tilbagevenden til en ren værdibeskatning ville kunne udformes, når det forudsættes, at provenuet heraf skulle være af samme størrelse som påregnet efter finansministerens forslag om ren vægtafgift på 6 kr. pr. kg.

Besvarelse:

Hvis afgiften skulle opkræves som en ren værdiafgift, der skal indbringe det samme provenu som en ren vægtafgift med satsen 6 kr. pr. kg, kan satsen for denne værdi-

afgift beregnes til 43,6 pct. af engrosværdien inklusive afgift. De 43,6 pct. svarer til 77,2 pct. af værdien eksklusive afgift.

Spørgsmål 2:

I tilknytning til foranstående ønskes det illustreret, hvorledes de prismæssige virkninger af en sådan ren værdibeskatning ville blive for de i bemærkningerne til finansministerens forslag nævnte varer.

Besvarelse:

I nedenstående opstilling er for de i lovforslagets bemærkninger anførte varer angivet afgiften beregnet med en ren værdiafgiftssats på 43,6 pct. af engrosværdien inklusive denne afgift (kolonne IV). Den gældende afgift fremgår af opstillingens kolonne II.

	I. Nuværende detail- pris inkl. moms kr.	II. Gældende choko- ladeafgift kr.	III. Chokoladeafgift efter lovforslaget kr.	IV. Afgift med en sats på 43,6 pct. af værdien kr.
Spisechokolade, 1 stk. plade, 35 g.	1,10	0,33	0,21	0,35
Konfekt, fyldt, pr. kg	38,35	10,38	6,00	11,06
Kakaopulver (22/24 pct.), pr. kg.	17,60	5,36	6,00	4,59
Fyldte bolsjer, 80 g's pose	1,10	0,37	0,48	0,29
Massive bolsjer, 80 g's pose	1,10	0,38	0,54	0,28
Karameller, pr. kg	14,00	4,50	6,00	3,47
Halspastiller, pr. pakke 28,5 g	1,00	0,29	0,17	0,31
Lakrids, båndruller 32 g.	0,60	0,188	0,192	0,17
Flødeboller, 25 g.	0,40	0,13	0,15	0,12
Tyggegummi, 6 g.	0,25	0,07	0,04	0,08

Spørgsmål 3:

Det er som støtte for forslaget om overgang fra den nuværende kombinerede vægt- og værdibeskatning til ren vægtbeskatning anført, at denne omlægning vil betyde en forenkling såvel for erhverv som myndigheder. Da erhvervsvirksomhederne imidlertid i forbindelse med merværdiafgiften alligevel vil være underkastet beskatning på grundlag af salgsværdierne, og da myndighederne af samme grund må kontrollere disse værdier, synes entilbagevenden til ren værdibeskatning at indebære en større forenkling, idet man kun herved kan undgå også fremover at beskatte både efter vægt og værdi. Man udbeder sig finansministerens vurdering af foranstående.

Besvarelse:

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, beregnes værdiafgiften af chokolade- og sukkervarer på grundlag af prislisterpriser. For varer, der afsættes engros, skal prislisterprisen i princippet angive varernes prislisterpris engros uden rabatfradrag. For varer, der afsættes gennem en afgiftspligtig virksomheds eget detailudsalg, skal derimod detailprisen anvendes som beskatningsgrundlag. For at tilsikre en nogenlunde ligelig beskatning af varerne, uanset om de beskattes efter engrospris eller efter detailpris, skal der imidlertid, forinden afgiften beregnes på grundlag af detailprisen, foretages et fradrag i detailprisen svarende til normal gennemsnitsdetaillavance for chokolade- og sukkervarer. Dette fradrag er for tiden 24 pct. af detailprisen. Det fremgår allerede heraf, at værdiafgiften af chokolade- og sukkervarer i mange tilfælde ikke kan beregnes på det samme værdigrundlag som merværdiafgiften, idet denne afgift i alle tilfælde skal beregnes af den faktiske pris.

Hertil kommer imidlertid, at det — som ligeledes anført i lovforslagets bemærkninger — har været nødvendigt at supplere prislisterystemet med en række særlige bestemmelser om mindstebeskatningspriser. Virksomhederne er ifølge disse bestemmelser bundet til særlige kalkulationsregler, når de skal udregne de prislisterpriser, hvoraf afgiften skal beregnes. Det må understreges, at pligten til at overholde disse kalkulationsregler kun gælder i afgiftsmæs-

sig henseende. Der er altså intet i vejen for, at en virksomhed rent faktisk kan sælge til lavere pris end prislisterprisen, når blot chokolade- og sukkervareafgiften beregnes af den højere pris. Også af denne grund kan der altså være tale om, at merværdiafgiften efter de gældende regler skal beregnes på et andet værdigrundlag end chokolade- og sukkervareafgiften.

Prislisterystemet og det dertil knyttede mindstebeskatningssystem er vanskeligt at håndtere såvel for de afgiftspligtige virksomheder som for toldvæsenet.

Systemet er imidlertid anset for nødvendigt for at modvirke den „konkurrence på afgiften“, som den høje værdibeskatning gav anledning til. Der er ikke tvivl om, at mindstebeskatningsreglerne vil være endnu mere påkrævede, såfremt man fastsætter en højere værdisats end den nuværende værdisats på 37½ pct., svarende til 60 pct. af værdien eksklusive afgift. Der henvises i denne forbindelse til besvarelsen af spørgsmål 1, hvorefter en ren værdisats for provenumæssigt at modsvare den foreslåede vægtsats på 6 kr. pr. kg skulle udgøre 43,6 pct. svarende til 77,2 pct. af prisen eksklusive afgift.

Allerede under hensyn til, at selve prisgrundlaget for en chokolade- og sukkervareafgift på rent værdigrundlag måtte være forskelligt fra værdigrundlaget for merværdiafgiften, vil der ikke være nogen teknisk forenkling ved at vende tilbage til ren værdibeskatning af chokolade- og sukkervarer som før 1955.

Hertil kommer imidlertid, at merværdiafgiften beregnes af virksomhedernes samlede vareomsætning, medens chokolade- og sukkervareafgiften for mange virksomheder kun skal beregnes af et udsnit af omsætningen (kolonialgrossister). Det vil altså også af denne grund være nødvendigt for mange virksomheder at føre et særligt regnskab af hensyn til chokolade- og sukkervareafgiften.

Spørgsmål 4:

I tilknytning til det under 3 nævnte ønskes en tilkendegivelse fra finansministeren, om det ikke — efter merværdiafgiftens indførelse — ville være udtryk for en forenkling, om forbrugsafgifter baseret på mål eller vægt systematisk søges afløst af værdi-

beskatning, hvorved man kan undgå at beskatte de samme varer sideløbende på grundlag af både mål (vægt) og værdi.

Besvarelse:

Mange punktbeskattede varer er belagt med så høje mængdesatser, eller en kombination af mængde- og værdiafgifter, at de omsat til ren værdibeskatning ville give så høje procenter, at der ville opstå de samme problemer som nævnt under spørgsmål 3 vedrørende gældende chokoladebeskatning (prisbindinger, kalkulationsforskrifter og faktureringsregler).

Eksempelvis kan nævnes:

	pet. af detailprisen inkl. moms
Rødvin	ca. 40
Portvin	45
Frugtvin	40
Pilsnerøl	60
Mineralvand	30
Tændstikker	30
Personbiler	55
Benzin	65
Is	25
Glødelamper	45
Kaffetilsætning	20
Spillekort	35

De nævnte procenter indbefatter ganske vist momsen, men da de er beregnet på detailprisen, og da det ikke er muligt at henlægge punktbeskatningen til detaileddet, vil den punktbeskatningsprocent, der skal regnes med i lovgivningen (vel i reglen af engrosprisen, se senere), alligevel ikke blive mindre end de i opstillingen nævnte tal.

Heraf følger, at man ikke vil få samme værdigrundlag som i loven om merværdiafgift. En værdiafgift af typen som den nuværende chokoladeafgift eller engrosafgift på spiritus er meget vanskeligere at håndtere såvel for erhvervslivet som for kontrolmyndigheden end en afgift, der hviler på et — i reglen — indiskutabelt grundlag som vægt m. v.

Det bemærkes i øvrigt, at en del af de eksisterende mængdeafgifter opkræves i produktionsleddet. Under hensyn til, at værdigrundlaget under den stadig fremadskridende vertikale integration i erhvervslivet vil være væsentlig mere usikkert end det mere objektive afgiftsgrundlag, som

mål og vægt repræsenterer, ville det næppe være muligt at lade punktafgifter opkræve efter værdi i produktionsleddet.

Spørgsmål 5:

Man udbeder sig en nærmere begrundelse for, at udarbejdelse af et forslag om samling af alle punktafgifter i én lov vil kræve 2 til 3 år, jfr. finansministerens udtalelser herom i folketetinget.

Besvarelse:

Det er ikke og har ikke på noget tidspunkt været finansministeriets tanke at samle alle punktafgifter i én lov. Det ville være irrationelt at gøre det, særlig for erhvervslivet.

For øjeblikket er en snes vareområder punktbeskattet; hjemmelen findes i 10 forskellige love. Eksempelvis kan nævnes, at lov om afgift af spiritus, vin og øl (lovbekendtgørelse nr. 369 af 6. september 1967) indeholder bestemmelser om beskatning af 1) spiritus (afgift pr. liter af 100 pct. styrke), 2) frugtvin (afgift pr. liter, idet de 3 satser afhænger af varens beskaffenhed), 3) øl (afgift pr. hl, for stærkt øl med 4 satser varierende med ekstraktindholdet), 4) vin (afgift pr. liter med 7 satser efter beskaffenhed), 5) engrosomsætningen af spiritus (ikke frugtvin, øl og vin) samt på 6) restaurationsomsætningen af alle foran nævnte stærke drikke.

Hvert af disse afgiftsområder har i én og samme lov, men i forskellige afsnit, deres egne beskatningsregler, som er tilpasset varernes art samt deres produktions- og afsætningsforhold. Det ville derfor være mest hensigtsmæssigt, at hver branche havde sin egen lov, der vel kunne omfatte flere vareområder, men dog kun sådanne, der dækkedes af branchen.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at det er tanken at udskille beskatningen af spiritus til en særlig lov, som vil erstatte de to afsnit i den nuværende lovbekendtgørelse af 6. september 1967, der handler henholdsvis om literafgift og engrosafgift på spiritus. Da der endvidere på lidt længere sigt er planer om at gennemføre samme regnskabsbestemmelser m. v. for vin som dem, der tænkes gennemført for spiritus, vil det formentlig være hensigtsmæssigt også at udskille vinbeskatningen fra lovbekendtgørelsen af 6. september 1967.

Det kan yderligere oplyses, at loven om forskellige forbrugsafgifter (lovbekendtgørelse nr. 356 af 17. august 1967) omfatter mindst 8 forskellige vareområder, som intet har med hinanden at gøre hverken i teknisk eller økonomisk henseende, og som hver har sit beskatningsgrundlag (papir (kg), glødelamper (stk.), mineralvand (liter), tændstikker (stk.), cigartændere (stk.), kaffesurrogat (kg), spillekort (sæt) og grammofonplader (værdi)).

Men uden hensyn til, om man valgte at have 20-25 punktafgiftslove eller blot én, er det afgørende for den påbegyndte kulegravning af punktafgifterne, at forhandlinger med de berørte brancheorganisationer er nødvendige og tidkrævende, inden spørgsmålene lægges frem til politisk afgørelse. Man kan næppe regne med, at mere end 2-3 af de nugældende afgiftslove kan komme frem til revision i hver folketingssamling.

Spørgsmål 6:

Visse iscremefabrikker fremstiller og sælger chokoladesauce i plasticposer som følgevare til isanretninger. De gør gældende, at afgiften af følgevaren vil blive særlig høj.

Er det muligt for sådan chokoladesauce at lade afgiften indgå med råvarens tilgang alene, svarende til det praktiserede ved chokolade til overtræk af ispinde, og vil en sådan løsning — hvis den er teknisk mulig — have uønskede konsekvenser?

Besvarelse:

En ispind med chokoladeovertræk er omfattet af afgiftspligten efter loven om afgift af konsum-is, men ikke omfattet af chokoladeafgiftsloven. Den anvendte chokolade eller kakao indkøbes af isfabrikken i beskattet stand.

En chokoladesauce er direkte omfattet af afgiftspligten efter chokoladeafgiftsloven, og der må herefter ved varens udlevering fra den afgiftspligtige virksomhed betales afgift af varen i sin helhed.

Det er helt almindeligt, at afgiftspligtige chokoladevarer ud over det indhold, der hidrører fra kakaobønnen, samt sukker, indeholder andre bestanddele, f. eks. fløde, frugter etc. Det vil ikke være teknisk muligt at holde sådanne andre bestanddele uden for beskatningen.

Spørgsmål 7:

Er det rigtigt, at chokolademælk alene er beskattet af chokoladeafgift for den anvendte chokolademængde, medens chokolademælkepulver (anvendelse af tørmælk) er beskattet af hele produktet? I bekræftende fald: Kan disse varer ikke sidestilles afgiftsmæssigt?

Besvarelse:

Det er rigtigt, at der af chokolademælk ikke svares afgift af hele varen (mælk + kakaopulver eller tilsvarende), men alene af den anvendte mængde pulver eller lignende. Kakaoindholdet i denne vare er kun ca. 3 pct.

Det har været drøftet med chokoladebranchen, om det var muligt at beskatte chokolademælkepulver alene af indholdet af kakaopulveret. Der var enighed om, at det ikke indtil nu har været teknisk muligt at gennemføre en sådan ordning, bl. a. på grund af vanskelighederne ved importen af disse varer.

Spørgsmål 8:

Man udbeder sig en oversigt over de synspunkter og ønsker, der er fremført af de forskellige brancheområder under drøftelserne med finansministeriet vedrørende omlægning af afgifterne.

Besvarelse:

Der har siden efteråret 1967 været ført forhandlinger med repræsentanter for chokolade- og sukkervarebranchens to hovedorganisationer, som — bortset fra afgiftsatsens højde — har tiltrådt såvel princippet i lovforslaget (omlægning fra værdi- og vægtbeskatning til ren vægtbeskatning) som lovforslagets enkelte bestemmelser.

Der har i denne periode også været ført forhandlinger med repræsentanter for spiritusbranchens to hovedorganisationer samt fra A/S De Danske Spritfabrikker og firmaet Peter F. Heering. Disse brancherepræsentanter har ønsket overgang fra liter- og værdibeskatning til ren literbeskatning. Lovforslag herom vil snarest blive fremsat for folketinget. Det er tiltrådt af brancherepræsentanterne i sin helhed — også for så vidt angår beskatningens højde.

Restauratør- og hotelbranchen har fremsat ønske om ophævelse af restaurationsafgiften og hotelmomsen.

Drøftelser med motorbranchen er først optaget for nylig.

Bilag 2.

Ministerens kommentarer til skriftlige henvendelser til udvalget.

Brancheforeningen for Danske Sukkervare-, Marcipan- og Chokoladefabriker og Chokolade- og Sukkervare-Branchens Fælles-Udvalg anmoder om, at afgiften af chokolade- og sukkervarer må blive fastsat til 5 kr. pr. kg i stedet for som foreslået 6 kr. pr. kg.

Det er bl. a. anført, at den foreslåede afgiftssats er meget høj, og at afgiften i Norge og Sverige kun udgør henholdsvis 5 kr. og 3 kr. 70 øre pr. kg.

Måh henviser endvidere til, at provenutabet ved en nedsættelse af afgiftssatsen til 5 kr. pr. kg vil blive begrænset derved, at salget må antages at ville stige væsentlig, i alt fald efter nogen tids forløb.

Fælles-Udvalget har specielt anført, at udvalget under de førte forhandlinger har tilkendegivet, at udvalgets tilslutning til en omlægning af beskatningen til en ren vægt-afgift var betinget af en vægtafgift af en rimelig størrelse.

Hertil bemærkes:

Den foreslåede afgiftssats, 6 kr. pr. kg, er lidt lavere, henved 50 øre pr. kg, end den gennemsnitlige afgift pr. kg af omsætningen i 1967.

Provenutabet er anslået til ca. 13 mill. kr. årlig. Der er herved regnet med den forudsætning, at der vil blive købt for det samme beløb som før afgiftsændringen og altså blive afsat et større antal kg end nu (forøgelsen af mængden ca. 3 pct.).

Under samme forudsætning kan provenutabet med en afgiftssats på 5 kr. pr. kg anslås til ca. 43 mill. kr.

Med en afgiftssats på 5 kr. pr. kg skal der — for at afgiftsprovenuet skal forblive uændret — ske en meget betydelig stigning i den omsatte mængde af chokolade- og sukkervarer, nemlig med ca. 30 pct. En afgiftsnedsættelse til 5 kr. pr. kg betyder et fald i afgiften, der svarer til knap 9 pct. af detailprisen.

Der er ved disse besparelser ikke taget hensyn til prisstigninger som følge af stigning i råvareprisen.

Foreningen af Kolonial-Grossister i København og Dansk Kolonial-Grossist Forening anmoder om, at kakaopulver fritages for afgift, subsidiært, at der fastsættes en speciel afgiftssats for kakaopulver på 3 kr. pr. kg.

Foreningen anfører bl. a., at industrielle forbrugere af overtrækschokolade, f. eks. kiksfabrikker o. lign., ved fremstilling af afgiftsfri varer allerede efter satserne i den gældende lov og ligeledes efter satserne i lovforslaget vil kunne opnå betydelige afgiftsbesparelser ved selv at fremstille overtræk af kakaopulver, sukker og fedtstof i stedet for at købe beskattet overtrækschokolade fra en chokoladefabrik, og at forøgelsen af denne afgiftsbesparelse ved, at afgiften af kakaopulver faldt bort, næppe vil medføre en forøget anvendelse af overtræk fremstillet af industrielle forbrugere på bekostning af beskattet overtrækschokolade.

Hertil bemærkes:

1. Det er rigtigt, at der som af foreningerne anført er en ulighed i beskatningen af overtrækschokolade fremstillet på chokoladefabrikerne og overtræk fremstillet af industrielle forbrugere. Den del af varen, som består af sukker, beskattes kun i de tilfælde, hvor varen fremstilles på en chokoladefabrik.

At forøge denne ulighed ved, at også den del af vægten, som kakaopulveret udgør, bliver fritaget for beskatning, når overtrækket fremstilles af den industrielle forbruger, må forekomme betænkeligt. Dette gælder formentlig i særlig grad, for så vidt angår varer, der fremstilles af kakaopulver, sukker og *kakaosmør*, idet en sådan vare kan frem-

Bet. o. f. t. l. om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m.

stilles af industrielle forbrugere i en kvalitet, der ikke afviger meget fra overtrækschokoladen fremstillet på chokoladefabrikkerne.

2. Bortfald af afgiften af kakaopulver vil medføre vanskeligheder, for så vidt angår opkrævningen af dækningsafgiften.

Ved indførsel af varer med indhold af chokolade eller kakaopulver skal der betales dækningsafgift af de afgiftspligtige bestanddele (lovforslagets § 22). Uden afgift på kakaopulver skulle der imidlertid ikke betales dækningsafgift af et eventuelt indhold af kakaopulver, og det vil være vanskeligt eller umuligt at afgøre, om bestanddelene er chokolade eller kakaopulver eventuelt med tilsætning af fedtstof.

3. Provenutabet ved bortfald af afgiften på kakaopulver kan skønsmæssigt anslås til ca. 6 mill. kr. årligt (1 mill. kg. à 6 kr. pr. kg). Hertil vil komme et tab af afgift i det omfang fremstilling af overtrækschokolade fortrænges fra chokoladefabrikker til de industrielle forbrugere af overtræk.

Foreningen af importører og fabrikanter af jordnødsprodukter til konsum og bageribrug anmoder om, at råstofafgiftssatsen for behandlede jordnødder fastsættes til 3 kr. 80 øre pr. kg i stedet for som foreslået 3 kr. 60 øre pr. kg.

Det er bl. a. anført, at forskellen mellem den foreslåede afgiftssats for behandlede jordnødder og ubehandlede jordnødder, 60 øre, ikke er tilstrækkelig stor til at stille danske fabrikanter på lige fod med udenlandske.

Det er endvidere anført, at den danske fabrik fremover vil blive nødt til at fjerne den brune hinde fra kernerne, hvilket vil medføre et svind, som den danske fabrik må betale afgift af.

Man har endvidere henvist til, at den udenlandske fabrik på grund af et større salg kan få kvantumsrabatter, og at man i udlandet — i modsætning til her i landet — fortsat kan afsætte affaldsprodukterne ved jordnøddeproduktionen til foderbrug.

Hertil bemærkes:

Afgiftssatsen for jordnøddekerner er foreslået fastsat til 3 kr. pr. kg og for behandlede jordnøddekerner til 3 kr. 60 øre pr. kg. Herved vil danske fabrikanter få afgifts-

mæssig dækning for et svind ved behandlingen af jordnødder på 20 pct. i forhold til tilsvarende i udlandet behandlede jordnødder. Behandlingen kan bestå i, at jordnødderne afhindes, skæres, hakkes m. v., jfr. lovforslagets § 19, stk. 2. Efter de foreliggende oplysninger synes en gennemsnitlig svindprocent på 20 pct. ikke at være for lavt ansat.

Fastsættelsen af en afgiftssats for behandlede jordnødder, der medfører en større forskel i forhold til satsen for ubehandlede jordnødder, end svindet ved behandlingen betinger, vil forsårsge en afgiftsmæssig beskyttelse af danske virksomheder. Dette er ikke foreneligt med Danmarks forpligtelser efter EFTA-konventionen.

Foreningen af Danske Importører i Chokolade- og Konfektur-Branchen har fremsat ønske om en ændring af lovforslaget, der tilsigter at undgå, at importører af chokolade- og sukkervarer, der overvejende afsætter varer i ikke-afgiftsberigtiget stand til andre registrerede virksomheder, skal finansiere afgiften af lagerbeholdningen.

Spørgsmålet har været drøftet med foreningen, og der vil af finansministeren blive stillet ændringsforslag, der imødekommer foreningens ønske.

Dansk Iskremforening anmoder om, at afgiften af chokolade- og sukkervarer må blive fastsat til 5 kr. pr. kg i stedet for som foreslået 6 kr. pr. kg.

Man henviser bl. a. til, at der efter de af foreningen kendte tal for den afgiftsberigtigede mængde chokolade- og sukkervarer kun sker en nedsættelse på knap 25 øre pr. kg. af afgiftssatsen og ikke som anført i lovforslaget en nedsættelse på knap 50 øre, samt at hensyn bør tages til den stærkt nedadgående beskæftigelse og indtjening i branchen.

Foreningen ønsker endvidere chokoladesauce undtaget fra færdigvarebeskatningen mod, at varen fremstilles af afgiftsberigtigede råvarer.

Hertil bemærkes:

Den gennemsnitlige afgift pr. kg af chokolade- og sukkervarer i 1967 udgør 6 kr. 46 øre pr. kg, beregnet efter et provenu på 271,4 mill. kr. og en afgiftsberigtiget

mængde på 41.986 mill. kg. Foreningens beregninger har som grundlag foreløbige tal, der senere er revideret.

For så vidt angår foreningens ønske om en afgiftssats på 5 kr. pr. kg, henvises til svaret vedrørende henvendelserne fra Brancheforeningen for Danske Sukkervare-, Marzipan- og Chokoladefabrikker og Chokolade- og Sukkervare-Branchens Fællesudvalg.

Med hensyn til ønsket om en ændring af beskattningen af chokoladesauce henvises til bemærkningerne til udvalgets spørgsmål 6.

Foreningen af Danske Import-Agenter i Kolonialvare-Branchen anmoder om, at kakaopulver fritages for afgift.

Foreningen anfører bl. a., at kakao ved importen er en billig vare, og at det er urimeligt at pålægge den afgifter, der er ca. dobbelt så høje som f. eks. kaffe.

Man henviser endvidere til, at den foreslåede afgiftssats på 6 kr. pr. kg vil medføre en forøgelse af afgiften på kakaopulver på mindst 1 kr. 50 øre pr. kg, og ikke som anført i bemærkningerne 64 øre. Provenutabet ved at gøre kakaopulver afgiftsfrit skønner foreningen vil andrage ca. 4,4 mill. kr.

Hertil bemærkes:

I bemærkningerne til lovforslaget er anført, at den gældende afgift af kakaopulver pr. kg. udgør 5 kr. 36 øre. Afgiftsbelastningen er beregnet på grundlag af den over for toldvæsenet anmeldte engrospris (prislisterpris) for en af de mest solgte mærkevarer inden for branchen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne vedrørende henvendelsen fra Kolonial Gros-

sister i København og Dansk Kolonial-Grossist Forening, punkt 2 og 3.

Sukkervarefabriken Perelley, Støvring, anfører, at en vægtafgift på 6 kr. pr. kg vil medføre en betydelig afgiftsforøgelse for bolcher, som vil kunne skabe vanskeligheder for sukkervarebranchen, også fordi konkurrerende varer bliver billigere. Firmaet foreslår, at der i loven fastsættes to afgiftssatser, således at varer til en prislisterpris på under 8-10 kr. pr. kg beskattes efter den lave sats og de øvrige varer efter den højere sats.

Hertil bemærkes:

Spørgsmålet om en opdeling af vareområdet i to grupper med hver sin afgiftssats har forinden lovforslagets udarbejdelse været nøje overvejet og drøftet med branchens organisationer. Som resultat af disse overvejelser er det i lovforslagets bemærkninger anført, at en sådan opdeling ikke lader sig foretage på rimelig og rationel måde, fordi overgangen fra den ene vareart til den anden er flydende inden for chokolade- og sukkervareområdet.

En opdeling på grundlag af en nærmere fastsat prislisterpris har man heller ikke ment at kunne anvende, hvorved bemærkes, at hele det hidtidige prislister-system afskaffes efter lovforslaget. Hertil kommer, at en prisgrænse, uanset på hvilket niveau den lægges, vil have den meget uheldige virkning, at sortimentet af varer lige over prisgrænsen som følge af den højere afgift vil blive usælgeligt, idet disse varer ikke kan konkurrere med varer under prisgrænsen.